

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Parnassvs Poeticvs Møesto-Lætatus

Höfflich, Hieronymus

Altdorpii, 1623

VD17 VD17 15:745589E

Ad virum magnis. nobil. ampliß, Dn. Christophorum Hoefflich [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-138658](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138658)

Ad virum Magnif. Nobil. Amplif. Dn. CHRISTOPHORUM HÖEFFLICH.
Sacri Palat. Comit. Inclutæ Reipub. Norimberg. Secretarium bene meritum patrum & brabantam venerandum.

NOx erat, & vigilis custos Erymanthidos Urse
Umbrosos celsa nubé regabat equos,
Et jam prima quies mortales ceperat egros,
Lenibat curas nocte silente graves,
Omnia carpebant placidum defessa soporem,
Corpora, quæq; lacus, quæq; tenent memora;
At ego non ullos in somnos solvor, anhelam,
Nec capio noctem pectore neve oculis,
Ingeminant cura; quod agam? tum quod mihi restet
Auxilium vite votore volo miser?
Chara parens seniorq; pater, spes una salutis,
Extremum fato clausit uterq; diem,
Uiq; illis careo gelidam post frigore brumam
Sol roseas decies terq; reduxit equos,
Namq; ego tot magnos volvendis mensibus orbes
Ut matre, ut patriâ, patre relictus ago:

Et

Et quanquam patruus labor, & fortuna secunda
Mi quales, vita fulcra, reliquit opes.
Auri sacra fames & amor sceleratus habendi
Me tamen his turpi, proh dolor! arte rapit.
Ne dicam quanti constet cerebrigena Mater
A teneris toties cui sacra thura dedi.
Maturis semel & ter frugibus area trita est,
Subprimitur praelis uva Falerna quater.
Dum lavo Gorgoneis undis mea labra, Novena
Dum turba miles publica castra sequor.
Nec referam sumptus (quorum pars magna) peram-
Hipparhi murus quos mihi sustulerunt; (plus
Hoc doleo tristis, (nam tristi mente dolendum est)
Cuprea quod damni secla dedere mihi;
Turpe quod est dictu, rerum queis cura mearum
Et comissa salus horum operâ perco,
Cuprea secla mihi vires rapuere sequendi
Ulterius Musas Aoniosq; Choros.
Et quanquam fontis gustarim flumina sacra
Pegasei primo pectoris ore; tamen
Cum Citharâ passim speratus jacet almus Apollo
Atxonides ulla neve relinquit opes.
Lans hujus nomenq; manent furibundus in armis
Parcere qui nescit, nec miserere, capit.
Ergo, miles ero fremebundi Martis, & Arti
Postremum dicam voce gemente Vale,
Hæc ego dum stratis agitarem mente repostus,
Lucidior visus, quam fuit ante, thorus

Obstupui, steteruntq; coma, salusq; per artus
Sudor iit, gelidum frigore pectus erat:
Ecce mihi ante oculos visa est Tritonia Virgo
Hos edens suaves ore loquente sonos.
O puer infelix qua te dementia capit
Que mala mens menti suo gerit hacc tua,
Ars cedat Marti (infandum) tranquilla premarus
Lethiferis armis Triboniana cohors.
Non ita, nam quamquam mala presint secula Musis
Et jaceat spreto Docta Thalia loco,
Post meliora feret tacito pede lapsa vetustas,
Nube solet pulsa clara redire dies.
Nec dubites quin nostra viros quoq; proferat atas
Queis cure & cordi Dia Minerva fiet,
Nonne gravem nosti, fama super aethera nota
Quem tenet & laudat Norica metropolis
ingenii cujus celebri testamine vires
Cesaree bullæ litera scripta probat,
Christiferi Magni (quem fabula narrat Iesum
Per mare quod tulerit) nomen & omen habet
Sanguinis est auctrix stirps Hosslichiana vetusta,
Unde tuam seriem tu quoq; forte trahis.
Hunc accede, preces miseris huic perfer ad aures
Non dederis vento voce genente sonos,
Scilicet, non dubites, tibi que promiserat olim,
Promissis stabit, si modo res dederit.
Hæc ergo motus, Te consultissime fautor,
Acceda, molli devenetorq; prece,

Verbula

Verbula ne frustra, non proficientia perdam
Auxiliatricem porridge queso manum,
Respice Musarum lapsis in rebus alumnum
Fomentisq; iuva vulnera nostra tuis,
Conueniens homini est homini succurrere egeno
Conueniens tanto, quantus es ipse, viro
Supplicis exaudi Mæcenas Maxime vocem
Quamq; potes misera (nam potes) affer opem,
Non peto collectas, queis vincitur omne monetas,
Da modo fructifera conditione frui.
Optandi pro qua si nobis gratia fiat
Hoc bene pro merito commoda mille precor,
Ut tibi sit facilis Deus, ut nullius egentem
Fortunam præstet Nestoreosq; dies.

Ad Eundem.

MEos Versiculos, patrone, miror,
Meos Versiculos inelegantes,
Meos molliculos, febriculolos,
Et parum quibus est salis, leporis,
Qui nec unius æstimantur assis;
Velles, (vah reprimor, pudet fateri)
Velles dicere Quid venustiores?
Nec tibi placuisse ineptiarum,
Harum fasciculum negas? pilosas
Commendasq; gravi viro Cancænas?

F 5

Quid